

[Ole Henriksen]

Kofod-Svendsen, hvordan man i Kristeligt Folkeparti stiller sig til, at en landmand, som tilfældigvis er SF'er, melder sig ud af Landboforeningen, fordi han ikke ønsker at give tilskud til partiet Venstre, og derefter ikke kan få bistandsydelse fra de statsfinansierede konsulenter.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg sagde jo netop, at vi må se på de forskellige monopolstillinger, som er i en bred sammenhæng. Jeg nævnte konkret, at der kunne være tale om læger og tandlæger, nu blev der nævnt et andet eksempel. Alle disse ting må da undersøges, og så tror jeg, vi lidt efter lidt må sikre den enkeltes frihed bedst muligt.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Nu kom vi ind på disse konsulenter igen, og i mellemtiden har jeg også haft lejlighed til at finde frem til nogle af de ting, vi taler om, og det er jo ikke det værste, der kan ske. Der står i forslaget til finanslov for finansåret 1987 noget om konsulentvirksomhed, og det er noget, som sker inden for Industriministeriets rammer. Der står, at tilskud ydes til arbejdsmarkedets organisationer – og heriblandt har vi naturligvis også fagforeninger – samt erhvervsorganisationer og institutioner inden for industri, håndværk, anlægsvirksomhed, transport, handel og omsætning i øvrigt, som til fremme af erhvervslivets effektivitet og eksport ansætter konsulenter. Der ydes et tilskud på 93.672 kr. pr. konsulent samt 50 pct. af udgifterne ved tjenstlige rejser. Det er et eksempel på linie med det med Landboforeningens konsulenter, hvor man får offentlige tilskud til gavn for foreningernes medlemmer.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Så kom det frem, hvad det var for nogle konsulenter, der skulle sammenlignes med landbrugets konsulenter – landbrugets konsulenter, som bruges direkte af landbrugsorganisationernes medlemmer, og så dem, vi kalder bykonsulenter. Bykonsulenterne samarbejder i og med erhvervslivet om at gøre er-

hvervslivet så effektivt som muligt, som hr. Bjørn Elmquist sagde. Et sådant system fungerer på den måde, at når det regner på præsten, så drypper det på degnen, og det vil sige, at medlemmer uden for LO har lige så meget gavn af denne ordning som medlemmer inden for LO. Så den sammenligning var ikke særlig god.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.52

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Forespørgslen er, som især hr. Ole Henriksen har præciseret, lagt meget bredt ud, men Fremskridtspartiets dagsorden dementerer jo bredden – den handler om fagforeninger – og derfor vil jeg i mit indlæg også mest holde mig til den side af sagen. Jeg kan dog ikke lade være med at sige, at hr. Kofod-Svendsens bekræftelse af, at de Kristelige mente, at det var den bredere indfaldsvinkel til problematikken, man skulle se på, i virkeligheden nødvendiggor en helt omvæltning af det danske samfund. Det er meget omfattende, hvis man skal gå ind i hele den opbygning af organisationer, vi har i Danmark, og lade det princip, Fremskridtspartiet ønsker for fagforeninger, være gældende overalt.

Vi har diskuteret rettigheder og friheder i dag som noget, enkeltpersoner traditionelt har. Det står i modsætning til, at stort set alle de goder, arbejderklassen har tilkæmpet sig i dette århundrede, er noget, de har vundet i kraft af kollektive rettigheder, dvs. retten til at optræde som en helhed, som en bevægelse.

Vi har igennem den sidste halve snes år måttet se mange angreb på de kollektive rettigheder. Vi har f.eks. set en kriminalisering af de fysiske blokader, og vi har set et stadig mere skærpet organisationsansvar, der kulminerede i HT-sagen. SiDs formand sagde, at han forstod nødvendigheden af at være organiseret i enhedsfagbevægelsen, og på det